

بسم الله الرحمن الرحيم

بحران پناهجویان سوری، حقیقت و ابعاد آن

(ترجمه)

مسئله پناهنده‌گان سوری بعد از تصامیم مختلف از جانب وزارت داخله/کشور ترکیه و دعوت‌های پراکنده از جانب مسئولین در حکومت لبنان برای برگشت پناهجویان به کشورشان دوباره متبازر گردید. پس تداعیات این تصامیم چیست؟ و چرا در این مقطع زمانی؟ و تاثیرات آن به صورت کل، بالای انقلاب شام چیست؟

برای این که این قضیه را بهتر بدانیم، باید برگردیم به ابتدای قضیه و کسی که سبب وقوع این مسئله گردید. به این نتیجه می‌رسیم که سبب آواره گشتن ملیون‌ها نفر که دروازه کشورهای همسایه را کاملاً به روی خود باز دیدند، نظام جنایت‌کار اسد می‌باشد؛ مخصوصاً زمانی که از سوی غرب کافر و در رأس آن امریکا برای قتل مردم‌اش و باقی ماندن در قدرت چراغ سبز را مشاهده کرد. بناءً هیچ‌گونه حسیب، رقیب، نگهبان مرز و دیوار بسته را در پیش روی خود ندیدند؛ نه در ترکیه؛ نه در لبنان و نه در اردن.

حتی مرزهای دروازه‌های کشورهای اروپائی نیز شکسته شد و هزاران نفر از مردم سوریه از طریق خشکه و دریا خود را به کشورهای اروپائی رساندند که این کار سبب بحران جدیدی به نام بحران پناهجویان گردید و چندین بار در سابق به عنوان بحران در اروپا تاثیر گذاشت، اجراءات گوناگون گرفته شد و توافق‌نامه‌های برای تعریف از هجرت به اروپا دایر گردید؛ اما امروز سخن از عودت پناهجویان و برگرداندن‌شان به کشورهای‌شان می‌باشد. آیا این تصامیم منطقی‌ست برای جمع نمودن صدای منتخبین مردم؟ یا کینه‌های نژادپرستانه‌ای است که از آن‌ها به تصامیم و کمپاین‌ها برای عودت پناهجویان تعبیر می‌گردد؟ یا سیاست بین‌المللی است که برای تحقق هدفی که در قضیه سوریه وجود دارد، می‌باشد؟

تحقیق‌گر زیرک به خوبی می‌داند که این کار به لبنان و ترکیه خلاصه نمی‌شود؛ بلکه وضعیتی مشابه این امر در اردن و سعودی نیز وجود دارد. زمان الوصل از یک منبع خاص از وجود بیش‌تر از صد سوری خبر می‌دهد که در فرودگاه ریاض در بخش ترحیلات منتظر ترک آن کشور هستند. آن‌ها تاکید می‌کنند که ایشان هر لحظه به ترک کشور تهدید می‌شوند. این منبع تاکید می‌کند که تعدادی زیادی از متوقفین از مدت توقف‌شان پنج ماه می‌گذرد و وضاحت می‌دهند که اسباب این کار در میان مخالفت نظام اقامت و ختم اوراق متردد است. منبع اضافه می‌کند که این تعداد از سوری‌ها که در خیابان‌ها و اماکن کارشان متوقف گردیدند؛ تنها در شهر ریاض هست.

هم‌چنین اخبار پراکنده در مورد سوری‌هایی که در اردن وجود دارند، موجود است که تهدید به برگشت گردیدند. اما در مورد ترکیه، بر خلاف تلاش‌های بسیار برای اطمینان باز هم تعداد زیادی از پناهجویان وجود دارند که فعلاً بر گردانیده شده‌اند. علاوه بر،

برخورد بد و زشتی که در اثنای روند برگشت با آن‌ها انجام شد. اخبار دیگری از لبنان حاکی از این است که می‌خواهند تعداد زیادی از پناهجویان را اخراج کنند.

روند برگشت، یا تهدید به برگشت در حالی روی دست گرفته شده است که بحث‌ها در مورد راه حل سیاسی به مراحل اخیر خود رسیده است. بحث‌های در مورد رسیدن به صلح و آتش بس به رهبری روسیه و ترکیه مطرح گردیده است و مشخص کردن اسماء در مورد قانون اساسی که در رابطه به تحریک مسئله پناهجویان ربط دارد که فشار بالای پناهجویان سوری و تهدید کردن شان به برگشت هرگونه تصفیه سیاسی که بتوانند نفس راحت بکشند را می‌پزیرند؛ بعد از این که دولت‌های پناهنده، آن‌ها را نیز برفت.

ارتباط بین مسئله پناهجویان و راه حل سیاسی وجود دارد؛ چون در آوردن فشار بالای پناهجویان هر کشوری منافع خود را دارد و این یک امر طبیعی است؛ اما این که این مسئله را به این حصر کنیم که هر کشوری دارای شرایط و سیاست خود است، این کار به منزله‌ی محدود کردن یک امر وسیع می‌باشد و تلاشی است برای بی‌گناه ثابت کردن نظام‌هایی که از پناهجویان استقبال کرده بودند. دلیل این ارتباط این است که در ابتدای انقلاب همه کشورها بر این امر که مرزها بر روی پناهجویان باز باشد، اتفاق نظر داشتند؛ حتی باز بودن مرزها یک امر غیرطبیعی به شمار می‌رفت و مسدود کردن مرزها برای رفت و برگشت مهاجرین یک امر ارزیابی شده بود؛ گویا از یک قریه به قریه دیگر در داخل سوریه انتقال می‌کردند.

اما زمانی که لبنان خواست دروازه‌ی کشور اش را بر روی پناهجویان ببندد، این کار را انجام داد و اردن نیز این کار را انجام داد. مرزهای خود را بر روی کسانی که از بمباردمان نظام مجرم فرار کرده بودند، بست؛ مخصوصاً در جنگی که بر درعا مسلط شدند. هم‌چنین ترکیه نیز این کار را انجام داد و مرزهای خود را به وسیله دیوار به طول مرز بست و تعداد زیادی از کسانی را که به مرز نزدیک شده بودند به قتل رساند؛ هم آن‌هایی که قصد شکستن مرز را داشتند و هم آن‌هایی که قصد دیگری داشتند.

بنابراین، درک حقیقت این نظام‌ها و حقیقت نقشی را که بازی می‌کنند؛ خواه در داخل کشور که عبارت از ارتباط در بین گروه‌ها و حاکمیت کردن به تضامیم‌شان، یا خارج از کشور آن‌چه که به پناهجویان و آوردن فشار بر آنان است یک پیام را برای مان می‌دهد و آن این که ما نباید به سوی این نظام‌ها تمایل پیدا کنیم؛ زیرا این برنامه، جزء برنامه‌های سازمان ملل است که بر ما توطئه می‌کند و به این هدف که ما را به سوی حاکمیت نظام جنایت کار سوق دهد؛ حتی اگر منجر به تغییر بعضی از چهره‌ها گردد.

این چیزی است که امروزه در مورد بحران پناهجویان سوری کشف شده است، بسیاری از کسانی که بالای نظام ترکیه اعتماد کرده بودند، او را ستایش می‌کردند و به عنوان ستون انقلاب معرفی می‌کردند از مفاد این تضامیم ظالمانه سخن می‌گویند؛ سپس این تمارین نابودکننده را بر پیروزی انتخابات در استانبول استفاده می‌کنند و گروه دیگر این مسایل را عبارت از تصرفات فردی از طرف متعصبین قومی در مووسسات نظام ترکیه قلم‌داد می‌کنند.

همه‌ی این کارها تلاش‌های است برای فرار از روبروشدن با حقیقت دردناک، حقیقتی که در طول سال‌های گذشته بسیاری فریب آن را خوردند و آن این است که نظام ترکیه نیز؛ مانند بقیه نظام‌ها می‌باشد؛ بلکه این نظام بزرگ‌ترین نقش را در تخدیر انقلاب،

حصر مناطق نفوذ آن و تسلط بالای تصامیم رهبران دارد و همچنین بالای سیاسیونی که بنام انقلاب دستور صادر می کنند حاکمیت دارد.

درک این حقیقت بهتر از رفتن دنبال این فریب بزرگ است و آگاهی بر حقیقت این نظامها بهترین نقطه آغاز است. انقلاب ما بالای این نظام جنایت کار در حقیقت انقلاب بالای سازمان ملل است که در همه عرصهها همراهی نظام مجرم در مقابل ما ایستاده گی کرد. بناءً، باید از این نظام بیزاری خود را اعلام نموده و ولاء خود را تنها با الله سبحانه و تعالی اعلان کنیم و تنها با وی توکل نماییم؛ زیرا جز الله سبحانه و تعالی دیگر معین و یاری دهنده ای نداریم.

نویسنده: منیر ناصر

عضو دفتر مطبوعاتی حزب التحریر-ولایه سوریه

تاریخ: ۲۴ اگست ۲۰۱۹م برابر با ۲۱ ذو القعدة ۱۴۴۰ه ق

مترجم: رامین بارز